juturse ajal naardse, kona ta enne seda mitte konagi es ole kenne. „Kui na kodu saiva, nemdse Taan naaru pöhjust. Selle pääle wastas aga naine: „Kuisa lepat mulle ütelda, kost ma ole sia saanu sis sada ma kõik selle ärä pletada?" Jaan kuas. Nüüd könel naine: „Mis peräst ma konun naardse, sulli sest: wanapagan, nigu iks sal mood om, olli suiujit üles kirjutamas. Ta olli se kõrd wäega wäikese kohese naka äten wõtnu, arwates, et suiujit weidi om. Aga suiujit olli palju: kohese naka sai joba sais kirjutadus, aga es ole weel kõik ülewän. Et aga kõik üles saaks si kirjutatus, pidi ka hammastegi nahka weerd pikk laempas wenitama. Aga wenitaden rakkesiva sal hamba mittu kõrda naka weere sülgest wallale ja sis läits sal pää suure muriuaga kerrusaina wasta. Ja selle üle ma naarsegi. Nüüd näita aga rutte, mis sa olet Cuanu."

Jaan wiis nüüd naese põhja poolse saina manu ja konel pulga mulgu iest ära tõmmatsa. Kui mina wiel laits olli ollu, ellit sina ütte wiisi minu manu mängma käinu ja es ole sis mulle konagi magadaa lasknu. Sis olli mina esa ütte nõia nõmu järgi see mulgu sinni lõõnu ja seda, wiisi ollit ja sis sia jäänu." Waiwalt sai Taan seda lõpetada, kui naisi enamp ressegi nätä es ole. Seda wiisi olli ta mulgust kulla ja sõak mulgust läinu.

6.

Kullakarp ja tulekarp.

Wanal ajal elasi kaskil külan waene laits. Karemba hengasiwa sal joba ammuki mullan. Peran waeskpa sai ta, ütte salupermeke manu raswatada, selle man ta nüidgi olli. Permeest, kes esi sõak waene laits olli ollu, olli alati hää waeplatse wasta, aga selle wasta olli jälle pernaine kurmus kuri. Kui permeest kodun olli, siis[käis] es julgu pernaine pallu waest last putte, es ole seda kotun, sis olli waesel latsel kullemp, kui peni põles; sest kõige wäkämpa essingu eest sai ta sõgeda, pernaise käest kirmsaste tunpi.

Enne wiel, kui talu latse wäikese olliwa, olli waesellatsel pallu paremp ela. Kaliwa nee suuremad, et joba kupsut ja maka lõsta jõunduwa, sis läits waese latse ela perit põrgu sugutses. Latse wäsiwa seda, nüpallu, kui taktsiwa pesta, ilma et nüid keaki päält permeke oles keelnu. Kui waene laits waketi päält permeke ainna hätta kaiwas ja see ülesanetamaid latsi kiidse, lätsiwa nee pallu kullempas, sest et ema neid esi taast sugutsut. Kui permeest waese latse eest taktse saista, sai ka esi nurjatusmaistnaisest läbi sõimatus.